

BOFIT Policy Brief
2020 No. 5

Jouko Rautava

Protektionismi ja uudistusvastaisuus
estävät Intian nousun keskeiseksi
globaaliksi taloustoimijaksi

Suomen Pankki, BOFIT
Siirtymätalouksien tutkimuslaitos

BOFIT Policy Brief
Päätoimittaja Juuso Kaaresvirta

BOFIT Policy Brief 5/2020
27.2.2020

Jouko Rautava: Protektionismi ja uudistusvastaisuus estävät Intian nousun keskeiseksi globaaliksi taloustoimijaksi

ISSN 2342-205X (online)

Suomen Pankki
BOFIT – Siirtymätalouksien tutkimuslaitos

PL 160
00101 Helsinki

Puh: 09 183 2268

bofit@bof.fi
www.bofit.fi

Tässä julkaisussa esitetyt mielipiteet ovat kirjoittajan omia eivätkä välttämättä edusta Suomen Pankin kantaa.

Sisällys

Suuri ja köyhä maa.....	4
Kasvu on hidastunut nopeasti	4
Valtiontaloutta ei saada kuntoon hyvinäkään aikoina.....	5
Valtion dominoimalla rahoitussektorilla riittää ongelmia	6
Reformirintamalla paljon tehtävää.....	7
Intian rooli maailmataloudessa ei juurikaan kasva	8
Intia mainettaan vähäisempi toimija maailmataloudessa.....	11
Taustamateriaalia	12

Jouko Rautava

Protektionismi ja uudistusvastaisuus estävät Intian nousun keskeiseksi globaaliksi taloustoimijaksi

Tiivistelmä

Intian suuri, nuori ja kasvava väestö sekä sen raportoima nopea talouskasvu ovat jo pitkään ruokkineet toiveita, että maasta tulisi uusi maailmantalouden veturi. Odotukset näyttävät kuitenkin ylimitoitetuilta suhteessa maan talouden suorituskykyyn ja protektionistisen talouspolitiikan näköalattomuuteen. Muutamaa toimialaa lukuun ottamatta maan rooli maailmankaupassa ja globaaleilla rahoitusmarkkinoilla on vaatimaton, eikä sen rooli näytä edes kasvavan. Vuosikymmenten kehitys on osoittanut, että maan harjoittama protektionistinen ja uudistusvastainen talouspolitiikka on syvässä ristiriidassa sen globaalitalouden roolia koskevien toiveiden ja mainospuheiden kanssa.

Asiasanat: Intia, talous, talouspolitiikka, protektionismi, talousuudistukset

Suuri ja köyhä maa

Intian nopea talouskasvu on jo pitkään herättänyt toiveita, että maa nousisi uudeksi maailmantalouden veturiksi Kiinan kasvun hidastuessa. YK:n väestöennusteen mukaan Intian asukasluku ylittää muutaman vuoden sisällä 1,4 mrd. henkilöä, ja vuosikymmenen jälkipuoliskolla se nousee Kiinan ohi maailman väkirikkaimmaksi valtioksi. Toisin kuin useimmissa muissa suurissa maissa Intiassa väestön ikärakenne vielä tukee talouskasvua, joten kiinnostus maan kehitystä kohtaan on ymmärrettävää. Odotukset näyttävät kuitenkin ylimitoitetuilta suhteessa maan talouden ja talouspolitiikan todelliseen suorituskykyyn.

Intian osuus maailman väestöstä on lähes 18 %, mutta sen osuus maailman ostovoimakorjatusta kokonaistuotannosta on vain 8 % ja väestön tulotaso siten keskimäärin matala. Nimellinen BKT oli vuonna 2019 vajaat 2 900 mrd. dollaria, joten markkinoiden koolla mitattuna Intia on suunnilleen Ranskan tai Iso-Britannian kokoinen markkina. Kansainvälisen talouden näkökulmasta Intian merkitys on kuitenkin näitä huomattavasti pienempi.

Teollisuuden ja rakentamisen osuus Intian BKT:stä on 28 % ja palveluiden noin 54 %. Maatalous kattaa 15 % BKT:stä (muu perustuotanto 3 %), mutta työvoimasta arviolta 43 %, mikä on paljon verrattuna muihin kehittyviin talouksiin. Maatalouden tärkeys heijastuu monella tavalla Intian talous- ja reformipolitiikkaan.

Suuri epävirallinen sektori kuvaa Intian kehitysongelmia ja vaikeuttaa kokonais kuvan hahmottamista. Harmaan talouden osuuden tuotannosta arvioidaan olevan 40 prosentin luokkaa ja työllisyydestä vielä paljon enemmän. Maan tilastoihin onkin syytä suhtautua suurpiirteisesti. Eräiden arvioiden mukaan tilastot liioittelevat huomattavasti maan kasvuvauhtia.

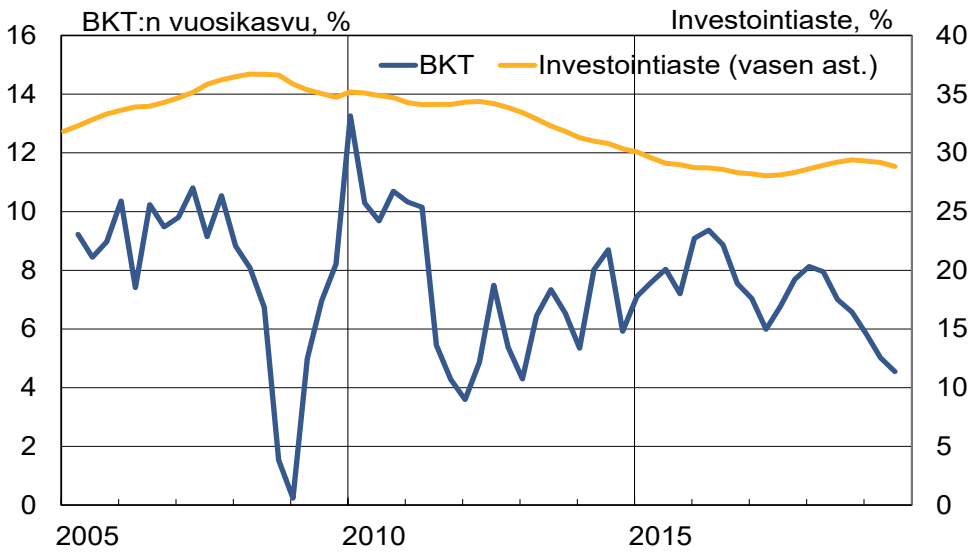
Kasvu on hidastunut nopeasti

Intian reaalin BKT on tällä vuosikymmenellä kasvanut keskimäärin runsaat 7 % vuodessa, mutta parin viime vuoden aikana kasvu on hidastunut nopeasti. Vuoden 2019 kolmannella neljänneksellä BKT kasvoi enää 4,5 % vuodentakaisesta, kun erityisesti investointien kasvu hidastui voimakkaasti. Vaikka esimerkiksi loppukesällä 2018 alkanut henkilöautojen tuotannon ja myynnin pahin pudotus näyttäisi olevan takanapäin, olivat tuotanto- ja myyntimäärät tammikuussa 2020 vielä 6–8 % vuodentakaista pienemmät. Yksityinen kulutus kattaa 59 % maan BKT:stä ja kiinteiden investointien osuus (investointiaste) on 29 %.

Kasvun hidastumisen myötä työllisyystilanne on heikentynyt. Kaupunkialueiden työttömyysaste nousi tämän vuoden tammikuussa lähes 10 prosenttiin, kun se vuotta aiemmin oli alle 9 %. Talouspoliittista tilannetta vaikeuttaa inflaation kiihtyminen lähes 8 prosenttiin tammikuussa, mikä on korkein luku yli viiteen vuoteen. Vaikka inflaation kiihtyminen johtuu pääosin ruoan kallistumisesta ja voi siten jäädä väliaikaiseksi, syö se ihmisten ostovoimaa ja talouskasvua. Intian ennestään suuret budjettivajeet ja valtionvelka rajoittavat finanssipoliittista elvytystä ja inflaation kiihtyminen vaikeuttaa myös rahapolitiikan käyttöä kasvun elvyttämiseksi.

Vaikka Intian kasvuennusteita on viime kuukausina vedetty reippaasti alas, odotetaan BKT:n kasvun elpyvän viime vuoden arvioidusta vajaasta 5 prosentista lähemmäs 6 prosenttia vuonna 2020. Koronavirusepidemia langettaa kuitenkin synkän varjon näiden ennen epidemian puhkeamista tehtyjen arvioiden ylle.

Kuvio 1. Intian talouskasvu on hidastunut ja investointiaste taas kääntynyt laskuun

Lähteet: OECD, Macrobond ja BOFIT.

Valtiontaloutta ei saada kuntoon hyvinäkään aikoina

Nopeasta talouskasvusta huolimatta julkisen talouden suurta alijäämää ei ole saatu kuriin. IMF arvioi Intian maaliskuun lopussa päättyvän budjettivuoden koko vajeen nousevan yli 7 prosenttiin BKT:stä, josta keskushallituksen osuus on yli puolet. Kesäkuussa 2019 aloittaneen pääministeri Narendra Modin kakkoshallitus jatkaa löysää finanssipolitiikkaa alkavalla tilikaudella 2020–2021. Kasvun elvyttämiseksi liittovaltion budjettiehdotuksessa tavoitellaan 3,5 prosentin vajetta suhteessa BKT:hen, mikä on aikaisemmin suunniteltua tavoitetta enemmän. Budjetin ulkopuoliset menot kasvattavat vielä todellista vajetta.

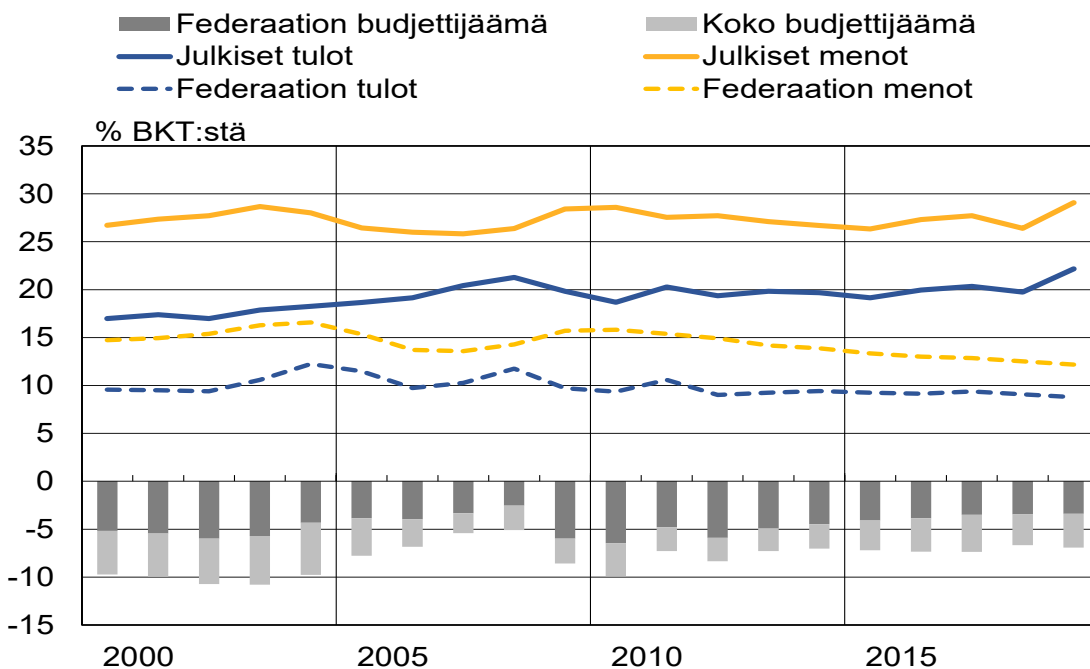
Intian koko julkisen sektorin budjettimenot vastasivat maaliskuussa 2019 päättyneellä tilikaudella noin 28 % BKT:stä, josta keskushallinnon osuus oli 12 prosenttiyksikköä. Budjetin menopuolen ongelma on vuosikymmeniä ollut tehottomat subventiot eri sektoreille. Elintarvikkeita, polttoaineita ja lannoitteita tuetaan edelleen kohtuuttomasti, vaikka niiden tarvetta onkin vähennetty maanviljelijöille suunnatuilla suorilla tuilla. Tukia suurempi menoerä on julkisen velan korkomenot, jotka ovat ehkä noin viidenneksen koko julkisen sektorin menoista.

Verojärjestelmän ongelmat ja kapea veropohja vaikeuttavat riittävän tulopohjan rakentamista tärkeiden menojen rahoittamiseksi. Vain alle 6 % väestöstä maksaa tuloveroa, sillä alle 7 000 dollaria vastaavan summan vuodessa ansaitsevat on vapautettu tuloverosta. Verovapauden alaraja on yli 3 kertaa suurempi kuin nimellinen BKT asukasta kohden. Lisäksi tuloveron progressio on lievä, sillä ylin veroprosentti on pääsääntöisesti 30 %. Myös Intian kiinteistöverotulot ovat vähäiset moniin nouseviin talouksiin verrattuna. Huhtikuussa 2020 alkavalle tilikaudelle on budjetoitu edellisvuoteen verrattuna kaksinkertainen määrä yksityistämistuloja (30 mrd. USD, 5 % budjettituloista), vaikka edellisenkin kauden puolta pienemmän tavoitteen toteuttaminen on ollut vaikeaa. Vaikka hallitus haluaisi eroon tai vähentää osuuttaan budjettia rasittavista yrityksistä, ostajien löytäminen niille voi olla vaikeaa etenkin, kun ulkomaisiin sijoittajiin suhtaudutaan penseästi.

Heinäkuussa 2017 käyttöön otettu koko maan kattava tavara- ja palveluvero (Goods and Services Tax, GST), joka on luonteeltaan arvonlisävero, kaippaa hiomista verotuksen tehostamiseksi ja veropohjan laajentamiseksi. Kuten jo veron käyttöönoton aikaan arveltiin, verosta vapautettuja

aloja pitäisi karsia ja järjestelmää yksinkertaistaa vähentämällä veroluokkien määrää. Teollisuusyritysten efektiivisen tuloveron laskeminen 35 prosentista 25 prosenttiin syyskuussa 2019 sai kiitosta, sillä sen myötä Intian yritysvero on nyt suunnilleen kilpailijamaiden tasolla. Toimen aiheuttama verotulojen menetyksen korvaaminen on kuitenkin vaikeaa eikä toimi riittävästi kompensoimaan investointi-ilmapiiriin muita puutteita.

Kuvio 2. Intian julkisen sektorin budjettivaje pysyy suurena vaikka talous kasvaa nopeasti*

* Intian budjettivuosi päättyy maaliskuussa.

Lähteet: CEIC ja BOFIT.

Intian julkinen velka suhteessa BKT:hen on noin 70 %, kun alhaisen tulotaso mailla julkinen velka-aste on keskimäärin 50 %. Suurista budjettivajeista huolimatta velkasuhde on nopean talouskasvun ansiosta pysynyt vakaana. Lisäksi velka on pääosin kotimaista, mikä vähentää julkiseen velkaan liittyviä riskejä. Tilanne muuttuisi, jos talouskasvun viimeaikainen hidastuminen osoittautuisi pysyväksi tai painuisi vielä hitaammaksi. Koko julkisen sektorin korkomenot (5 % BKT:stä) ovat jo nyt suuret, joten korkojen nousu vaikeuttaisi entisestään budjettitilannetta.

Intian julkinen talous on monine tasoineen vaikeasti hahmotettava ja hallittava kokonaisuus. Keskuksen ja osavaltioiden välisten mutkikkaiden suhteiden ja työnjaon ohella kokonaiskuvan hahmottamista vaikeuttavat yksittäisten osavaltioiden tilanteiden ja politiikan eroavuudet. Kansainväliset järjestöt ovatkin kehottaneet Intiaa parantamaan tilastoja ja järjestelmän läpinäkyvyyttä sekä rajoittamaan budjetin ulkopuolisia toimintoja.

Valtion dominoimalla rahoitussektorilla riittää ongelmia

Valtion velkaantuminen syö yritysten kipeästi kaipaamaa rahoitusta ja vähentää siten kasvun edellyttämiä investointeja. Rahoitustilannetta kiristää se, että viime vuosikymmenen puolivälin jälkeen julkisen sektorin omistamien pankkien hoitamattomien luottojen määrä nousi nopeasti lähes 15 prosenttiin kaikista luotoista maaliskuussa 2018. Hoitamattomien luottojen kasvu johti

tilanteeseen, jossa pankit tyytyivät uudelleenrahoittamaan ongelma-asiakkaitaan, koska eivät halunneet kirjata luottotappioita ja heikentää jo ennestään heikkoja taseitaan. Vaikka hoitamattomien luottojen määrä painui alle 12 prosenttiin maaliskuussa 2019 ja hallitus on parina viime vuonna pääomittanut pankkejaan, on julkisen sektorin pankkiluottojen kasvu ollut suhteellisen hidasta. Pankkien taseiden vahvistamista joudutaan jatkamaan. Pankkien asemaa helpottaa vuonna 2016 käyttöön otettu konkurssilainsäädäntö, joka vahvistaa pankkien asemaa suhteessa velallisiin.

Pankkisektorin ongelmat juontuvat huomattavalta osin valtion, sen omistamien pankkien ja valtionyritysten tiivistä kytköksistä, joka on johtanut huonoihin hallintokäytäntöihin ja tehottomuuteen sekä estänyt tarvittavia rakennemuutoksia. Julkisen sektorin omistamat pankit kattavat 61 % pankkisektorin taseesta, mikä kertoo ongelman laajuudesta.

Intian rahoitusmarkkinoiden ongelmat eivät rajoitu pankkisektoriin. Tilanne rahoitusmarkkinoilla vaikeutui loppuvuonna 2018, kun aikaisemmin kuluttajille ja yrityksille paljon rahoitusta välittänyt varjopankkisektori (Non-Bank Financial Companies, NBFC) ajautui kriisiin yhden keskeisen toimijan maksukyvyttömyyden takia. Tapahtuman synnyttämä laaja epäluottamus on vaikeuttanut rahoituksen saatavuutta varjopankkisektorilla. Marraskuussa 2019 keskuspankki otti haltuunsa huomattavan kiinteistörahoittajan. Varjopankkisektorin kiinteistörahoittajien ongelmat ovat ajaneet myös maan neljänneksi suurimman yksityisen pankin suuriin vaikeuksiin. Varjopankkisektorin rahoituslaitosten osuus uusista yritysluotoista on laskusta huolimatta edelleen ehkä viidenneksen luokkaa, joten sektorin vaikeudet heijastuvat koko talouteen.

Reformirintamalla paljon tehtävää

Intian investointitarpeet ovat valtavat kattaen tuotannollisten investointien lisäksi mm. koulutuksen, terveydenhuollon, ympäristösuojelun, nopean kaupungistumisen ja muun infrastruktuurin sekä logistiikkasektorin vaatimat panostukset. Investointikehitys ei kuitenkaan ole vastannut tarpeita ja investointiaste (investoinnit/BKT) on painunut alle 30 prosenttiin, kun se vuosituhannen ensimmäisen vuosikymmenen jälkipuoliskon erittäin nopean kasvun vuosina ylsi jopa 35 prosenttiin. Intian talouden rakenteelliset ja järjestelmään liittyvät ongelmat ovat olleet tiedossa pitkään, mutta uudistustoiveissa on kerta toisensa jälkeen petytty.

Toukokuussa 2014 aloittaneelta ja loppukevään 2019 parlamenttivaaleissa selvällä voitolla mandaattinsa uusineelta pääministeri Modilta on odotettu määrätietoista uudistuspolitiikkaa, ja osin näihin toiveisiin on vastattu. Hänen ensimmäisellä kaudellaan uudistettiin konkurssilainsäädäntöä, yksityistettiin valtion omaisuutta ja annettiin osavaltioille lisää valtaa tehdä uudistuksia, mikä toivottavasti lisää niiden välistä kilpailua. Tavara- ja palveluveron (GST) käyttöönotto oli tärkeä askel maan sekavan verojärjestelmän yksinkertaistamiseksi. Koko maan kattavana järjestelmänä GST:n toivotaan tekevän Intiasta ensimmäisen kerran yhtenäisen markkinan ja murentavan maan sisäistä protektionismia. Modin toisen kauden alun uudistuksiin lukeutuvat yritysten tuloveron lasku sekä ulkomaisten suorien sijoitusten helpottaminen mm. vähittäiskaupassa ja sopimustuotannossa.

Uudistuksista huolimatta toimintaympäristö on vaikea eivätkä näyttävästi markkinoidut uudistukset aina ole merkinneet todellista tai riittävää muutosta vanhoihin toimintatapoihin. GST-verojärjestelmä kärsii uudistuksesta huolimatta edelleen monimutkaisuudesta ja konkurssien toimeenpanossa on viivytelyä. Loppuvuoden 2016 seteliuudistus oli puolestaan esimerkki monella tavalla epäonnistuneesta tempauksesta.

Reformitoiveiden kärjessä ovat jo vuosikymmeniä olleet mm. käsittämättömän monimutkaisten ja yritysten koon mukaan tiukkenevien työlakien uudistaminen sekä tonttimaan hankinnan helpottaminen. Valtion ylisuuri rooli niin yrityskentässä kuin pankkisektorilla aiheuttaa talouden tehottomuuden ja kilpailun rajoittamisen lisäksi monenlaisia yrityshallintoon kytkeytyviä ongelmia.

Intia on International Transparencyn 180 maata kattavassa korruptiovertailussa sijalla 80. Yksityistämistä puhutaan paljon, mutta käytännössä eteneminen on tavattoman hidasta ja yksityistäminen kohtaa aina vastustusta.

Hyvä muistutus järjestelmätason uudistusten tarpeesta on Intian järkyttävät ympäristöongelmat, jotka kytkeytyvät suoraan nykyiseen tehottomaan ja muutoksia vastustavaan järjestelmään ja politiikkaan. Myös monet muut lukemattomat ongelmat kytkeytyvät kyvyttömään uudistuspolitiikkaan ja synkentävät tulevaisuudennäkymiä. Maan koulutusjärjestelmän heikkoutta kuvaa se, että kolmasosa naisista on lukutaidottomia eikä yhtään intialaista yliopistoa mahtunut viimeisimmän The Higher Education -rankkauksen maailman 300 parhaan yliopiston joukkoon (neljä suomalaista yliopistoa 300:n joukossa). Kansainvälisiä patenttihakemuksia (PCT) intialaiset tuottivat vuonna 2018 suunnilleen yhtä monta kappaletta kuin suomalaistoimijat. Terveystieteiden tilasta ja panostuksista kertoo intialaisten matala 69 vuoden keskimääräinen elinajanodote, joka Kiinassa saavutettiin lähes kolmekymmentä vuotta sitten (nyt Kiinassa 76 vuotta).

Intian rooli maailmataloudessa ei juurikaan kasva

Intian tavaraviennin arvo vuonna 2019 oli 325 mrd. dollaria. Maaliskuussa 2019 päättyneellä tilikaudella koneet, laitteet ja kuljetusvälineet kattoivat Intian viennistä vain alle viidenneksen, kun tekstiilien, vaatteiden ja kenkien sekä koruteollisuuden yhteenlaskettu vientiosuus oli lähes neljänneksen. Suurimmat vientiryhmät olivat öljyjalosteet ja kemian tuotteet, joissa myös tuontipanosten merkitys on suuri. Kemiaan sisältyvien lääkkeiden osuus koko viennistä on noin 6 %, ja Intia onkin suurin lääkkeiden rinnakkaisvalmisteiden viejä maailmassa. Lääketeollisuus on riippuvainen kiinalaisista raaka-aineista ja kamppailee tällä hetkellä koronavirusepidemian aiheuttamien toimituskatkojen kanssa. Intian tärkeimmät vientimarkkinat ovat EU (osuus Intian vuosittaisen tavaraviennistä 17 %) ja Yhdysvallat (17 %), Saudi-Arabia (9 %) ja Kiina (6 %).

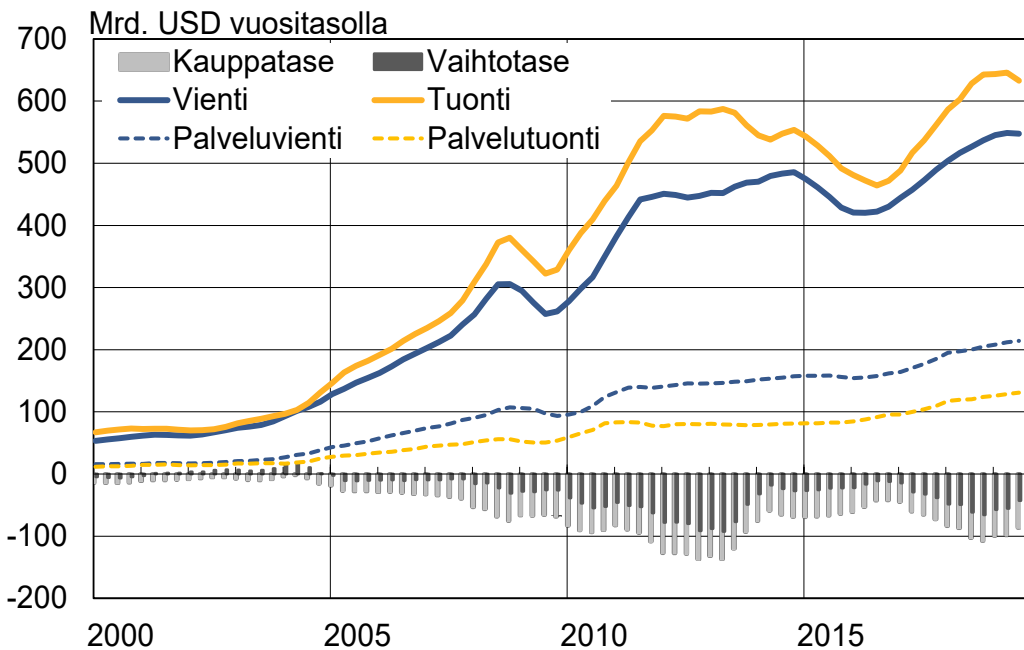
Tavaratuonnin arvo oli viime vuonna 485 mrd. dollaria. Öljyn ja mineraalien osuus Intian tuonnista oli peräti kolmannes, sillä maa tuottaa itse vain noin 15 % käyttämästään raaka-öljystä. Myös hiottujen timanttien ja korujen suurta vientiä vastasi suuri kullin ja timanttien tuonti. Kone- ja laitetuonnin sekä kuljetusvälineiden osuus koko tuonnista oli runsaan viidenneksen. Tärkeimmät tuontimarkkinat ovat Kiina (14 %), EU (11 %), Yhdysvallat (8 %), Saudi-Arabia (6 %) ja Arabiemiirikunnat (6 %).

Intian vuosittaisen huomattavaa tavarakaupan alijäämää tasapainottaa palvelukaupan mittava ylijäämä. Kun vielä ulkomailla työskentelevät intialaiset lähettivät kotimaahan runsaasti rahaa (viimeisen vuoden aikana yhteensä 56 mrd. dollaria eli lähes 2 % BKT:stä), on vaihtotaseen alijäämä pysynyt viime vuosina noin 2 prosentissa suhteessa BKT:hen.

Öljyn ja raaka-aineiden hintojen heilutteleman tavarakaupan vastapainoksi palvelukauppa on kasvanut paljon tasaisemmin. Palveluiden vientitulot olivat 214 mrd. dollaria vuonna 2019. Vienti on viimeisen parin vuoden aikana jälleen kiihtynyt ja palveluvienti kattaa jo lähes 40 % kaikista vientituloista. Palveluissa tärkein toimiala on erilaiset IT-pohjaiset liiketoimien ulkoistamispalvelut (Business Process Management, BPM), joiden osuus palveluviennistä on yli 60 %. Tällä toimialalla Intia on maailmanluokan toimija. Muita tärkeitä palvelutuloja tuottavia aloja ovat matkailu (14 % palvelutuloista) ja kuljetukset (10 %).

Intian palvelutuonti on vuosittaisella noin 130 mrd. dollaria. Tuontimenoja hallitsevat samat toimialat kuin palveluviennissä. IT-BPO -ala kattaa menoista 40 % ja kuljetukset sekä matkailu molemmat 17 %.

Kuvio 3. Palveluvienti paikkaa Intian tavarakaupan alijäämää

Lähteet: CEIC ja BOFIT.

Taulukko 1a. Intian tavaraviennin rakennetta heiluttavat energian ja raaka-aineiden maailmanmarkkinahinnat*

VIENTI	HS-koodi	1999	2004	2009	2014	2019
Maatalous ja ruoka	01-24	18.5	11.9	9.3	12.5	11.1
Öljy ja mineraalit	25-27	2.4	8.9	19.0	21.9	15.8
Kemian tuotteet	28-40	10.9	13.5	12.1	13.0	17.4
Nahka- ja kivit tuotteet yms.	41-49, 65-70	4.9	4.4	2.7	2.6	3.2
Tekstiilit, vaatteet, kengät	50-64	28.9	22.3	12.5	12.7	12.2
Kulta ja korut	71	17.9	16.9	15.4	13.3	12.3
Perusmetallit ja tuotteet	72-83	5.4	8.8	9.6	7.4	8.0
Koneet ja laitteet	84-85	5.4	6.9	9.5	7.1	10.2
Kuljetusvälineet	86-89	2.3	3.1	6.1	6.8	7.9
Muut	90-99	3.4	3.3	4.0	2.6	2.0
Yhteensä		100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

Taulukko 1b. Tavaratuonnissa raakaöljy ja muut mineraalit kattavat kolmanneksen tuonnin arvosta*

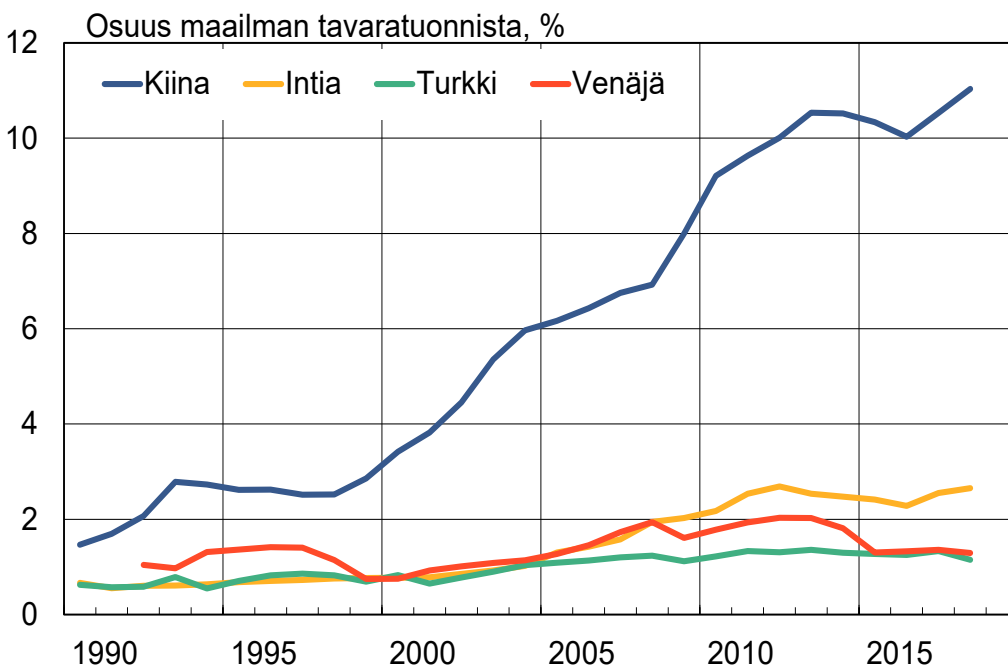
TUONTI	HS-koodi	1999	2004	2009	2014	2019
Maatalous ja ruoka	01-24	7.9	5.2	2.4	3.7	3.8
Öljy ja mineraalit	25-27	20.4	30.2	36.6	42.3	34.0
Kemian tuotteet	28-40	13.8	10.9	12.1	11.0	13.4
Nahka- ja kivituetteet yms.	41-49, 65-70	3.7	3.4	2.0	2.2	2.4
Tekstiilit, vaatteet, kengät	50-64	2.1	2.6	1.2	1.3	1.6
Kulta ja korut	71	21.2	18.1	14.5	13.0	12.6
Perusmetallit ja tuotteet	72-83	6.0	5.0	6.2	5.0	6.5
Koneet ja laitteet	84-85	14.1	17.3	17.1	13.3	18.7
Kuljetusvälineet	86-89	1.9	4.1	4.4	3.5	3.9
Muut	90-99	9.0	3.1	3.6	4.8	3.1
Yhteensä		100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

* Maaliskuussa päätyvät tilivuodet

Lähteet: CEIC ja BOFIT.

Intian valtavasta väkimäärästä ja talouden suhteellisen suuresta koosta huolimatta sen merkitys maailmantaloudessa on marginaalinen. Maan osuus maailman tavarakaupasta on vain pari prosenttia eikä osuus ole 2010-luvun alun jälkeen kasvanut. Nimelliseltä kokonaistuotannoltaan saman kokoluokan Ranskan tavara- ja palveluvienti on yli 70 % suurempi kuin Intian. Intian saamat suorat sijoitukset ovat painuneet 1,5 prosenttiin suhteessa BKT:hen ja niiden rooli on vain kalpea aavistus siitä, miten Kiina on hyödyntänyt ulkomaisia investointeja ja tietotaitoa maan aseman ja väestönsä elintason kohottamiseksi. Globaalien rahoitusmarkkinakytköstenkin osalta Intia on marginaalinen tekijä.

Kuvio 4. Sisäänpäin katsovan Intian rooli maailmankaupassa ei kasva

Lähteet: IMF (IFS), Macrobond ja BOFIT.

Intia mainettaan vähäisempi toimija maailmantaloudessa

Vähäiset kytkökset maailmantalouteen tuovat suojaa globaalitalouden myrskyjä vastaan, mutta samalla Intia hylkää suunnattoman kasvu- ja kehityspotentiaalin. Vientiin suuntautunut ja ulkomaisen kilpailun kohtaava liiketoimintojen ulkoistamispalvelut (IT-BPM) on poikkeus ja hyvä esimerkki siitä, millaista kasvua ja kehitystä säätelyn vähentäminen ja yksityinen yritystoiminta voivat Intiassakin saada aikaan. Ala kuitenkin työllistää vain muutamia miljoonia, joten se ei riitä ratkaisemaan yli kymmenen miljoonan vuosittain työmarkkinoille tulevan nuoren työllistämistä.

Intian kauppapolitiikkaa hallitsee protektionismi. Tämä on näkynyt korostetusti niin WTO:ssa kuin EU:n ja Intian välisissä kauppaa ja investointeja koskevissa neuvotteluissa. Viimeisin esimerkki maan sisäänpäin kääntyneestä politiikasta on marraskuun RCEP-kauppasopimusneuvottelut. Neuvottelujen päätteeksi 15 muuta Aasian ja Tyynenmeren alueen maata ilmoitti allekirjoittavansa tämän kunnianhimoiltaan melko vaatimattoman sopimuksen vuonna 2020, mutta Intia jättäytyi neuvottelujen loppumetreillä sopimuksen ulkopuolelle. Tärkeä syy on Intian pelko kiinalaistavaroiden tulvasta sen markkinoille. Intiassa päätöstä kiittelivät niin poliitikot kuin maan ammattiliitot, kun taas teollisuuden puolella sopimukselle olisi ollut kannatusta.

Pikaista muutosta Intian protektionistiseen politiikkaan ei ole näköpiirissä. Edes uudistajana pidetty ja suosittu pääministeri Modi ei näytä uskaltavan avata maataan ulkomaiselle kilpailulle. Tavalliset intialaiset maksavat tästä jakkailusta korkean hinnan. Intian ensimmäinen ja toistaiseksi viimeinen perusteellisempi uudistusaalto koettiin kolmekymmentä vuotta sitten 1990-luvun alussa, jolloin reformeihin pakotti syvä talouskriisi. Sitä jouduttaneen odottamaan tälläkin kertaa.

On hämmentävää, että Intian virallisten tilastojen raportoimasta nopeasta tuotannon kasvusta huolimatta maan osuus maailmankaupassa tai globaaleilla rahoitusmarkkinoilla ei joitakin yksittäisiä aloja koskevia poikkeuksia lukuun ottamatta kasva. Yhtä hämmentävää on se, kuinka rutiininomaisesti toimijat maan ulkopuolellakin menevät mukaan Intian viralliseen rummutukseen ja markkinointiin maan tärkeydestä ja sen nopeasti kasvavasta roolista maailmantaloudessa. Viimeiset vuosikymmenet ovat osoittaneet, että maan harjoittama tiukka protektionismi ja uudistusvastaisuus tekevät tyhjiksi toiveet sen nopeasta kehityksestä ja globaalin roolin noususta.

Taustamateriaalia

[IMF \(2019\)](#), India, Staff Report on the Article IV Consultations, December 2019.

[OECD \(2019\)](#), Economic Survey: India, December 2019.

[OECD \(2017\)](#), Economic Survey: India, February 2017.

- 2015 No 1 Alexey Kudrin and Evsey Gurvich: A new growth model for the Russian economy
 No 2 Heli Simola: Venäjän valuuttavaranto ja rahastot
 No 3 Stephan Barisitz and Zuzana Fungáčová: Ukraine: Struggling banking sector and substantial political and economic uncertainty
 No 4 Heli Simola: Russia's international reserves and oil funds
 No 5 K.C. Fung, Alicia Garcia-Herrero and Jesus Seade: Beyond minerals: China-Latin American Trans-Pacific supply chain
 No 6 Anni Norring: Suomen ja Venäjän välisten suorien sijoitusten tilastot
 No 7 Vesa Korhonen, Zuzana Fungáčová, Laura Solanko, Iikka Korhonen ja Heli Simola: BOFIT Venäjä-tietoisku 2015
 No 8 Yang Yao: When are fixed exchange rates an appropriate policy tool for growth?
 No 9 Heli Simola: Rebalancing of demand in China – illustrating possible effects with an input-output analysis
 No 10 Iikka Korhonen: How fast can Russia grow?
 No 11 Jouko Rautava, Riikka Nuutilainen, Anni Norring, Iikka Korhonen ja Jyrki Kallio: BOFIT Kiina-tietoisku 2015
- 2016 No 1 Riku Niemi: The Eurasian Union – much potential, little results
 No 2 Andrei Yakovlev: What is Russia trying to defend?
 No 3 Andrei Yakovlev, Lev Freinkman and Anton Zolotov: Domestic and external factors in the development of Russia's economic think tanks sector
 No 4 Mikko Mäkinen: Nowcasting of Russian GDP growth
 No 5 Iikka Korhonen, Tuomas Forsberg, Vesa Korhonen ja Heli Simola: BOFIT Venäjä-tietoisku 2016
 No 6 Heli Simola: Economic relations between Russia and China – Increasing inter-dependency?
 No 7 Ivan Lyubimov: Are educational reforms necessarily growth-enhancing? Weak institutions as the cause of policy failure
 No 8 Laura Solanko: Opening up or closing the door for foreign trade – Russia and China compared
 No 9 Heli Simola ja Vesa Korhonen: Arktisen alueen taloudellinen merkitys Venäjälle
 No 10 Masaaki Kuboniwa: Estimating GDP and foreign rents of the oil and gas sector in the USSR then and Russia now
 No 11 Masaaki Kuboniwa: Considerations on new Rosstat data on the contribution of Russia's military goods sector to GDP growth in recent years
- 2017 No 1 Jouko Rautava: Kiinassa talouspolitiikka ei pysy maan muutosten vauhdissa
 No 2 Heli Simola: China's growing role in global production boosted by strong competitiveness – evidence from international input-output tables
 No 3 Heli Simola ja Laura Solanko: Katsaus Venäjän öljy- ja kaasusektoriin
 No 4 Heli Simola: Chinese production chains rely increasingly on domestic services
 No 5 Heli Simola and Laura Solanko: Overview of Russia's oil and gas sector
 No 6 K.C. Fung, Nathalie Aminian, Iikka Korhonen and Keith Wong: The Chinese yuan: Influence of interest groups examined
 No 7 Päivi Määttä: Meeting the challenges of impact measurement
 No 8 Caroline Stern, Mikko Mäkinen and Zongxin Qian: FinTechs in China – with a special focus on peer to peer lending
 No 9 Iikka Korhonen and Riikka Nuutilainen: Breaking monetary policy rules in Russia
 No 10 Andrei Yakovlev, Lev Freinkman, Sergey Makarov and Victor Pogodaev: In response to external shocks: How advanced Russian regions react to changes in federal policies – Experience of Tatarstan
- 2018 No 1 Ivan Lyubimov and Maria Lysyuk: Schooling ain't learning in Russia either: High level of student employment as an indicator for slow human capital accumulation
 No 2 Jouko Rautava: Intian nopea kasvu ei vähennä reformien tarvetta
 No 3 Eeva Kerola: Hongkongin talous on vahvasti kytkeytynyt Manner-Kiinaan
 No 4 Iikka Korhonen, Heli Simola and Laura Solanko: Sanctions, counter-sanctions and Russia – Effects on economy, trade and finance
 No 5 Andrei Yakovlev, Lev Freinkman and Nina Ershova: Channels of dialogue between international businesses and national governments: The implications for domestic reforms and international relations in the case of Russia
 No 6 Helmut Wagner: Structural change, rebalancing, and the danger of a middle-income trap in China
 No 7 Wing Thyee Woo: A U.S. perspective on China's external economic disputes in the past 40 years and in the coming 40 years
 No 8 Nigel Gould-Davies: Economic effects and political impacts: Assessing Western sanctions on Russia
 No 9 Jouko Rautava: Kiina ja Venäjä – eripariset talouskumppanukset
 No 10 Sergey Vlasov and Mariam Mamedli: Russia's pension system in the context of world experience and expected trends
 No 11 Riikka Nuutilainen: Juanin kansainvälistyminen ei etene suoraviivaisesti
- 2019 No 1 Mariya Hake and Alice Radzyner: Western Balkans: Growing economic ties with Turkey, Russia and China
 No 2 Iikka Korhonen: Sanctions and counter-sanctions – What are their economic effects in Russia and elsewhere?
 No 3 Carsten Sprenger and Srdjan Todorović: Corporate Governance of the Largest Russian Banks
 No 4 Heli Simola: Effects of external shocks on Russian economy
- 2020 No 1 Laura Solanko: From reforms to stagnation – 20 years of economic policies in Putin's Russia
 No 2 Riikka Nuutilainen and Jouko Rautava: Russia and the slowdown of the Chinese economy
 No 3 Le Xia: Lessons from China's past banking bailouts
 No 4 Heli Simola: CO2 emissions embodied in EU-China trade and carbon border tax
 No 5 Jouko Rautava: Protektionismi ja uudistusvastaisuus estävät Intian nousun keskeiseksi globaaliksi taloustoimijaksi